

[Albrechtsen]

i dag, og som jeg naturligvis går ud fra at samtlige de fire partier i resten af denne sag står ved, så er det og så bliver det et nej her i folketinget. Det næste skridt bliver så folkeafstemningen, og jeg vil gerne i den forbindelse endnu en gang stille et spørgsmål til statsministeren om udtalelserne om en folkeafstemning allerede den 25. februar. Jeg synes, statsministeren skulle afkræfte de forlydender, der har været, og give os tilsagn om, at det, i hvert fald så vidt det står til regeringen – det er jo folketinget, der skal bestemme det i sidste instans – ikke er hensigten at forsøge på at presse en folkeafstemning igennem i et sådant tempo, at der ikke bliver tid til en ordentlig debat. Demokrati kræver rimelig tid.

Jeg er glad for, at det i dag faktisk er lykkedes at få en debat om selve pakken. Skræmmekampagnen er forhåbentlig på retur; den har i hvert fald til en vis grad været det under denne debat, og det synes jeg er et godt tegn, og hvis vi kan sikre, at debatten op til folkeafstemningen kommer til at dreje sig om det, den faktisk drejer sig om, nemlig EF-pakken, så er meget nået.

Jeg vil godt til allersidst kort kommentere det socialdemokratiske dagsordensforslag. VS vil stemme for dette forslag. Jeg mener, at dagsordensforslaget for det første er et fuldstændig rent nej til pakken, og det er naturligvis utrolig vigtigt for os, at det bliver slået fast, at folketinget siger nej. For det andet sikrer dagsordenen, at regeringen skal forelægge resultatet af den såkaldte genforhandling for folketinget. Det giver bedre tid og et mere demokratisk grundlag at forberede debatten op til folkeafstemningen på. Vi synes ikke, det er nogen god idé, at dagsordenen opfordrer regeringen til genforhandling, men genforhandlingen ville jo ske under alle omstændigheder, og som jeg var inde på, er der vel ingen, der kan tro, at der kommer noget videre ud af den genforhandling.

Vi kan også godt acceptere formuleringen i dagsordenen om det europæiske samarbejde. Vi er jo alle tilhængere af samarbejde, f.eks. mellem arbejderbefolkningerne i samtlige europæiske lande, mellem miljøbevægelserne, nordisk samarbejde, dialog på tværs af jerntæppet osv., men det er klart, at for os omfatter ønsket om større europæisk samarbejde ikke EF.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Jensen (V):

Jeg lægger mærke til, at der i første sætning i det foreliggende forslag om motiveret dagsorden står, at folketinget bekræfter viljen til europæisk samarbejde. Undskyld, jeg spørger: er det her Gert Petersens mening, er det SFs mening, er det VS' mening, at vi bekræfter viljen til europæisk samarbejde i den sammenhæng, der her foreligger? Eller er det hensigten at føre en rent taktisk, strategisk politik, hvor I siger det bare for at få et flertal for noget, der kan være negativt over for regeringens holdning til pakken?

Har I nogen ærlig vilje til at videreføre det europæiske samarbejde, videreføre det i den ånd, hvori hr. Ivar Nørgaard i sin egenskab af minister var med til at sætte sit navn under det, og hvori hr. Ivar Nørgaard var med til som minister at give Europa-Parlamentet en særlig beføjelse på budgetområdet? Er det det, I er med på, eller er det bare ren strategi, taktik, at I vil det? Er I med på, at det europæiske samarbejde går ud på, at vi skal have økonomisk, kapitalmæssig, fagforeningspolitisk, erhvervsmæssig arbejdsdeling og derved fjerne de modsætninger imellem de europæiske lande, som ofte har været den egentlige årsag til krige imellem de europæiske lande?

Det er det, det drejer sig om, og jeg synes, det er lidt arrogant, hr. Ivar Nørgaard, at komme her og tale om, at de to ministre har været dernede. To ministre – det er dog landets statsminister og landets udenrigsminister, der har været der, og nu har udenrigsministeren lovet igen at tage på en tur. Det væsentlige er vel, at han kan komme hjem og sige, at han ikke kan få løst så forfærdelig meget op for pakken. Men han kan få en bekræftelse på, at vi også i Danmark kan læse, hvad det er, der står, i stedet for alle disse mistænkeliggørelser. Tænk på, at dette høje ting står i en parlamentarisk interessant situation – det kan jeg vende tilbage til, hvis vi får lidt længere bemærkninger.

Men jeg synes, at vi skal have dette her klaret op: er der vilje til at lave europæisk samarbejde, eller er der det ikke?

Første næstformand (Knud Østergaard):

Taletiden er udløbet.